Судилося мені у тебе коло ніг
До скону лебедіть Люблю тебе Маріє
Слабенький голосе я від оман знеміг
Уже й поезії створити не здолію

Колись мені дававсь палкий жагучий ритм
Що поривав серця до трепету і млості
Тепер над віршем б'юсь що ледве майорить
І смерть мою снує як любо це вашмості